

23. 8. 2023

Vezměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

Whistleblowing - aplikace zákona o ochraně oznamovatelů dle českého a slovenského práva

Whistleblowing představuje jeden z nástrojů ochrany veřejného zájmu s cílem odhalování a prevence protiprávního jednání ve veřejné správě i obchodních korporacích. Pojem whistleblowing pochází z anglického „to blow the whistle“, tj. zapískat na píšťalku neboli v přeneseném smyslu upozornit, že se nehraje podle pravidel.

Představuje možnost zaměstnance, osoby v obdobném pracovněprávním vztahu nebo jiné třetí osoby, která má přístup k informacím organizace (například smluvní partner, uchazeč o zaměstnání, spolupracující OSVČ, společník, člen voleného orgánu organizace) oznámit možné protiprávní či neetické chování poškozující nebo ohrožující veřejný zájem instituci nebo orgánu pověřenému k prověření či zakročení, aniž by oznamovatel byl vystaven riziku, že bude vůči němu z důvodu podání oznámení použit postih v podobě tzv. odvetného opatření. Standardně je whistleblowing součástí compliance programů (zajištění souladu s právními předpisy, regulatorními požadavky, smluvními závazky a interními politikami) organizací. V praxi se tento pojem začal používat až v 70. letech 20. století v anglosaských zemích, avšak od té doby jen nabývá na významu.

Dne 17. 12. 2021 uplynula lhůta, během níž byla Česká republika povinna transponovat směrnici Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1937 ze dne 23. 10. 2019 o ochraně osob, které oznamují porušení práva Unie (dále jen „**Směrnice**“), upravující problematiku whistleblowingu a ochrany oznamovatelů na unijní úrovni. Přímý účinek této směrnice dopadá například na obce s více než 10.000 obyvateli, ČNB, NKÚ a další.

Legislativní proces, kterým Česká republika implementovala Směrnici, trval téměř tři roky. Rok a půl po termínu stanoveném Evropskou unií na 17. 12. 2021, donucena vysokou pokutou v řádech desítek milionů korun, Česká republika konečně legislativní proces dokončila jako jedna z posledních zemí EU - za ní zůstaly už jenom Polsko a Estonsko. Zatímco v Česku oznamovatelé nekalých jednání na právní ochranu stále čekají, na Slovensku je přijata již od roku 2014. Slovensko také schválilo novelu zákona o ochraně oznamovatelů a 1. 7. 2023 již tato novela nabyla účinnosti. Některá ustanovení o povinnostech však nabydou účinnosti až dne 1. 9. 2023.

Zákon schválený Poslaneckou sněmovnou sice podporu v Senátu nezískal, avšak prezident zákon 7. 6. 2023 podepsal. Účinnost zákona nastane 1. 8. 2023.

Zákon č. [171/2023](#) Sb., o ochraně oznamovatelů (dále jen „**Zákon**“) společně se zákonem č. [172/2023](#) Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o ochraně oznamovatelů v České republice, hraje důležitou roli při podpoře etiky a transparentnosti v pracovním prostředí. Česká právní úprava samotný pojem whistleblowing nedefinuje, ačkoli jej široká veřejnost pro proces oznámení a ochranu oznamovatelů v praxi používá.

Tento článek se zaměřuje především na povinnosti, které zaměstnavatelé musí dle Zákona

dodržovat. Vzhledem k tomu, že v České republice působí také řada slovenských firem, pojednává článek také o hlavních rozdílech ve slovenské právní úpravě dané problematiky.

Zákon stanovenému okruhu zaměstnavatelů (povinných subjektů) ukládá povinnost zavést vnitřní oznamovací systém, prostřednictvím kterého budou oznamovatelé oprávněni činit oznámení, jejichž důvodnost bude posuzovat nestranná tzv. příslušná osoba, která bude povinnému subjektu navrhopvat přijetí opatření, přičemž zaměstnavatel - povinný subjekt je povinen zajistit, že oznamovatel v souvislosti s učiněním oznámení nebude vystaven tzv. odvetnému opatření.

Povinný subjekt k zavedení interního oznamovacího systému podle Zákona je:

- Veřejný zadavatel podle zákona o zadávání veřejných zakázek (s výjimkou obcí do 10 000 obyvatel, právnických osob založených nebo zřízených za účelem uspokojování potřeb veřejného zájmu a nemající průmyslovou nebo obchodní povahu do 50 zaměstnanců);
- Orgán veřejné moci vykonávající působnost v oblasti správy daně z příjmů právnických osob nebo správy odvodu za porušení rozpočtové kázně, v oblasti civilního letectví, v oblasti námořní dopravy, odvětví ropy a zemního plynu v pobřežním moři, průzkumu a těžbě nerostných zdrojů z mořského dna a o bezpečnosti činností v odvětví ropy a zemního plynu v moři;
- Ústřední protistrana nebo registr obchodních údajů podle Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 ze dne 4. 6. 2012;
- Zaměstnavatelé podnikající v oblasti finančních služeb, kteří nejsou povinnou osobou podle AML zákona (investiční společnosti, investiční fondy, vázaní zástupci ke zprostředkování spotřebitelského úvěru na bydlení, pojišťovny, zajišťovny a zprostředkovatelé pojištění, zajištění, instituce zaměstnaneckého penzijního pojištění);
- **Zaměstnavatelé s více než 50 zaměstnanci podle stavu k 1. lednu příslušného kalendářního roku.**

Jste-li zaměstnavatelem s více než 250 zaměstnanci, musíte implementovat vnitřní oznamovací systém **již k 1. 8. 2023**. Český zákonodárce neschválil odklad účinnosti sankcí (jak učinilo např. sousední Slovensko), a proto teoreticky Ministerstvo spravedlnosti může hned od prvního dne účinnosti zákona kontrolovat plnění všech povinností dle nového zákona.

Zaměstnáváte-li více než 50, ale méně než 249 zaměstnanců, máte čas na zavedení vnitřního oznamovacího systému **nejpozději do 15. 12. 2023**. I v tomto případě však doporučujeme se zavedením whistleblowingového řešení příliš neotálet - veřejný oznamovací kanál provozovaný Ministerstvem spravedlnosti jakožto ústředním orgánem státní správy pro ochranu oznamovatelů je již v provozu na adrese <https://oznamovatel.justice.cz/chci-podat-oznameni/>, email: oznamovatel@msp.justice.cz, nebo tel.: 221 997 840 a mohou jej využít všichni oznamovatelé, kteří nemají jinou (firemní) alternativu.

Novému zákonu musí své oznamovací systémy **přizpůsobit i AML povinné entity**, které již měly své oznamovací systémy zavedené podle dosavadních právních předpisů. Zákon o ochraně oznamovatelů sice AML povinné osoby mezi povinné osoby nezahrnuje, ale doprovodný změnový zákon, který byl přijat současně se zákonem o ochraně oznamovatelů, jim stanovuje povinnost přizpůsobit existující oznamovací systémy zákona o ochraně oznamovatelů při respektování specifik AML legislativy.

Povinnosti organizací, které jsou tzv. povinnými subjekty:

- zřídit kanál pro bezpečné oznamování a komunikaci s oznamovateli,
- zavést procesy pro reakci na oznámení a přijímání nápravných a preventivních opatření,

- určit tzv. příslušnou osobu odpovědnou za příjem a vyřizování oznámení,
- zajistit utajení totožnosti oznamovatele,
- vést elektronicky evidenci přijatých oznámení a bezpečně likvidovat údaje po uplynutí archivační doby, tj. 5 let.

Organizace jsou povinné **nastavit interní oznamovací mechanismus**, který umožní zaměstnancům, osobám v obdobném pracovněprávním vztahu nebo třetím osobám, které mají přístup k informacím organizace (smluvním partnerům, OSVČ, společníkům, akcionářům atd.) podávat oznamování v souladu se Zákonem. Tento mechanismus by měl být snadno přístupný, anonymní a důvěrný, aby oznamovatelé měli pocit bezpečí při podávání oznamování (zabezpečený email, telefonní linka, voice mail, webové platformy, zajištění neutrálního místa pro osobní schůzku s příslušnou osobou). Jako vhodné se jeví zakotvení oznamovacího mechanismu v rámci interního předpisu dostupného zaměstnancům a uveřejněného na internetových stránkách povinného subjektu tak, aby byl zajištěn přístup nejen zaměstnanců ale taktéž třetích osob, které mají přístup k informacím organizace a mohou tak vystupovat v pozici oznamovatele. Důležité je také zajistit, že oznamování bude řádně vyšetřováno a odpovídající opatření budou přijata. Vnitřní oznamovací systém musí umožňovat ústní i písemný způsob oznámení, včetně možnosti osobního oznámení. Při nastavení systému i jeho provozu je nutné důsledně řešit ochranu osobních údajů, a to především identitu oznamovatele, obsah oznámení a informace o zpracování osobních údajů podle nařízení GDPR. Určitou výhodu mohou mít obchodní korporace do 250 zaměstnanců, které jsou součástí korporátní skupiny, sdílející centralizované oznamovací systémy, pokud tyto umožňují přijímání a řešení oznámení zaměstnanců na úrovni dceřiné společnosti, a za podmínky, že dceřiná společnost má určenou vlastní příslušnou osobu. Odpovědnost dceřiné společnosti za naplnění podmínek Zákona však zůstává nedotčena.

Veřejný oznamovací kanál provozovaný Ministerstvem spravedlnosti představuje alternativu pro oznamovatele a bude záležet na důvěryhodnosti, srozumitelnosti a bezpečnosti vnitřního oznamovacího systému organizace, kterou formu oznamovatel zvolí.

Povinný subjekt určí **příslušnou osobu** nebo příslušné osoby k přijímání a vyřizování oznámení. Příslušnou osobou může být jen fyzická osoba, která je bezúhonná, zletilá a plně svéprávná. Může se jednat o zaměstnance povinného subjektu ale i o třetí, externí osobu k tomu povinným subjektem určenou. Výjimku představují subjekty povinné podle AML, u kterých nemůže příslušnou osobu vykonávat externista. Nelze jako příslušnou osobu ustanovit útvar organizace. Je nezbytné, aby určená příslušná osoba byla důvěryhodná, nestranná a kompetentní pro výkon činnosti příslušné osoby.

Oznámení lze podat ústně nebo písemně, a pokud o to oznamovatel požádá, je příslušná osoba povinna oznámení přijmout osobně v přiměřené lhůtě, nejdéle však do 14 dnů ode dne kdy o to oznamovatel požádal. O ústním oznámení je nezbytné pořídit písemný nebo zvukový záznam. V případě zvukové nahrávky je nezbytné rovněž zaznamenat souhlas oznamovatele s pořízením zvukového záznamu. Příslušná osoba je dále povinna **zaslat oznamovateli vyrozumění o přijetí oznámení do 7 dnů od jeho přijetí** a je povinna posoudit důvodnost oznámení a písemně **vyrozumět oznamovatele o výsledcích posouzení do 30 dnů ode dne přijetí oznámení**. V případech skutkově nebo právně složitých lze tuto lhůtu prodloužit až o 30 dnů, nejvýše však dvakrát. O prodloužení lhůty a důvodech pro její prodloužení je příslušná osoba povinna oznamovatele písemně vyrozumět před jejím uplynutím.

Zjistí-li příslušná osoba při posuzování důvodnosti oznámení, že nejde o oznámení podle Zákona nebo se jedná o oznámení nedůvodné, bez zbytečného odkladu o tom písemně vyrozumí oznamovatele.

Pokud je oznámení vyhodnoceno jako důvodné, příslušná osoba navrhne **opatření k nápravě a prevenci** a povinný subjekt poté rozhodne o jeho přijetí. Pokud toto opatření nepřijme, může povinný subjekt přijmout jiné vhodné opatření. Opatření musí představovat adekvátní reakci, musí být přijata opatření, která odstraní závadný stav a zabrání opakování dané situace. Navržené opatření nesmí prozradit totožnost oznamovatele. Zákon nápravná opatření nespécifikuje, může se jednat například o podání trestního oznámení nebo o odstranění závadného stavu, postih vadného jednání, vymáhání škody způsobené vadným jednáním, změnu nastavených interních procesů povinného subjektu, zavedení monitoringu a kontroly dodržování interních pravidel a procesů, školení zaměstnanců a komunikace vedení dovnitř a navenek organizace. Následně je opět oznamovatel písemně vyrozuměn.

Příslušná osoba je poté povinna uchovávat oznámení podané prostřednictvím vnitřního oznamovacího systému a vést evidenci údajů o přijatých oznámeních v elektronické podobě po dobu 5 let ode dne přijetí oznámení. Přístup k uchovávaným oznámením má pouze příslušná osoba, která je za zajištění důvěrnosti oznámení osobně odpovědná.

Po přijetí oznámení příslušná osoba musí také posoudit, zda oznámené jednání nenaplnňuje znaky skutkové podstaty trestného činu. Pokud se oznámení zakládá na relevantních okolnostech a není zjevně nepravdivé a nedůvodné, musí být přijata potřebná opatření. Pokud tak učiněno nebude, může oznamovatel oznámit i samotný skutek spočívající v zatajování. Osoba pokoušející se o utajení páchaní trestného činu může být v krajním případě rovněž účastníkem trestného činu. Pokud bude oznámení vyhodnoceno jako nedůvodné, je potřeba sepsat záznam, ve kterém budou zachyceny veškeré provedené kroky a rozsah interního šetření, které vedly k závěru o nedůvodnosti a také k záznamu přiložit všechny související dokumenty. Je nutné však počítat s tím, že oznamovatel může podat trestní oznámení, a proto je dobré být na tuto možnost připraven. Oznamovatel, který podá vědomě nepravdivé oznámení, nepožívá ochrany dle Zákona a může se dopustit trestného činu pomluvy nebo křivého obvinění. Současně se vystavuje hrozbě uložení pokuty až do výše 50.000,- Kč.

Funkce příslušné osoby má řadu podobných aspektů jako funkce pověřence pro ochranu osobních údajů, a proto se z kapacitních důvodů nabízí spojit tyto funkce do jedné osoby nebo útvaru. V tomto případě bude ale nezbytně nutné organizačně vyřešit střet zájmů.

Oznámení Zákon vymezuje jako sdělení informace o možném protiprávním jednání, které má znaky (i) trestného činu, (ii) přestupku, za který zákon stanoví sazbu pokuty, jejíž horní hranice je alespoň 100.000,- Kč, (iii) jiného protiprávního jednání tak, jak jej vymezuje Zákon a ke kterému došlo nebo má dojít u osoby, pro niž oznamovatel přímo či zprostředkovaně vykonával nebo vykonává práci nebo jinou obdobnou činnost, nebo se kterou oznamovatel byl nebo je v kontaktu v souvislosti s výkonem práce nebo jiné obdobné činnosti.

Zákon tak „práci nebo jinou obdobnou činnost“ vymezuje poměrně široce - **vedle výkonu závislé práce zahrnuje i výkon funkce člena orgánu právnické osoby, stáž nebo i dobrovolnickou činnost, OSVČ, smluvního partnera, společníka**, čímž současně vymezuje okruh možných oznamovatelů.

Učiní-li oznamovatel oznámení v souladu se Zákonem, přísluší oznamovateli ochrana před tzv. odvetným opatřením. Tam, kde to povaha oznámení vyžaduje a oznamovatel má oprávněné důvody se domnívat, že oznámení je nezbytné pro odhalení protiprávního jednání, může oznamovatel v souvislosti s oznámením porušit bankovní tajemství, obchodní tajemství, smluvní povinnost mlčenlivosti nebo povinnost mlčenlivosti podle daňového řádu. Takovým jednáním však nesmí být spáchány trestné činy. Neprolomitelná je povinnost mlčenlivosti advokáta, soudce, notáře, státního zástupce, exekutora nebo při poskytování zdravotních služeb nebo mlčenlivost ve vztahu k utajovaným informacím v trestním řízení.

Oznámení musí obsahovat údaje o jménu, příjmení a datu narození nebo jiné údaje, z nichž je možné dovodit totožnost oznamovatele, ledaže Zákon stanoví jinak. Neobsahuje-li oznámení tyto náležitosti a nevyjde-li totožnost oznamovatele najevo ani dodatečně, nelze oznamovateli ochranu před odvetnými opatřeními poskytnout. Povinná osoba nemá povinnost vyšetřovat anonymní oznámení, i takové oznámení však příslušná osoba zaznamenaná v evidenci údajů o přijatých oznámeních.

Za odvetné opatření Zákon označuje jednání nebo jeho opomenutí v souvislosti s prací nebo jinou obdobnou činností oznamovatele, které bylo vyvoláno učiněním oznámení a které oznamovateli může způsobit újmu, jako např. (i) rozvázání pracovního poměru, (ii) zrušení právního vztahu založeného dohodou o provedení práce nebo dohodou o pracovní činnosti, (iii) odvolání z místa vedoucího zaměstnance, (iv) snížení mzdy, platu nebo odměny nebo nepřiznání osobního příplatku, (v) přeložení nebo převedení na jinou práci.

Zákon stanoví, že odvetnému opatření nesmí být vedle oznamovatele vystaven ani další okruh osob stanovených Zákonem, které zpravidla nějakým způsobem oznamovateli v souvislosti s učiněním oznámení poskytovaly pomoc.

V čem se český zákon odchyľuje od požadavků Směrnice?

Nejdůležitější odchyľky českého Zákona od Směrnice:

- Čeští oznamovatelé mohou oznamovat nejen podezření na porušení evropských předpisů ve vymezených oblastech, ale i **podezření ze spáchání trestného činu nebo přestupku**, za nějž hrozí pachateli pokuta ve výši alespoň 100.000,- Kč.
- České vnitřní oznamovací systémy **musí být řízené fyzickými osobami - ne odděleními**. Zákonodárce zavádí funkci tzv. **příslušné osoby**, která pod sankcí 100.000,- Kč odpovídá za příjem oznámení, za dodržování zákonných lhůt pro komunikaci s oznamovatelem, za ochranu identity oznamovatele ale i skutečností v oznámení obsažených, které by mohly zmařit účel vyšetřování, za provedení vyšetřování, vedení zákonné evidence a návrh preventivních nebo nápravných opatření.
- České povinné osoby musí zavést kanály, které umožní oznamovateli podat oznámení **písemně, ústně a na žádost i osobně**, zatímco podle směrnice postačuje zavést oznamování ústní nebo písemné.
- Ochrana náleží i oznamovateli, který **sice podal anonymní oznámení, ale jeho identita vyjde najevo později**.

Nejdůležitější odchyľky ve slovenské právní úpravě

Na Slovensku je whistleblowing upraven v zákoně č. 54/2019 Z. z., o ochrane oznamovateľov protispoločenskej činnosti. Níže jsou uvedeny nejvýraznější změny, kterými se liší slovenská právní úprava od české.

Prvním rozdílem je skutečnost, že vnitřní systém prověřování oznámení musí mít zavedeni všichni zaměstnavatelé s více než 50 zaměstnanci a orgány veřejné moci s více než 5 zaměstnanci. Od 1. 9. 2023 nově musí vnitřní systém prověřování oznámení mít zaměstnavatelé bez ohledu na počet jejich zaměstnanců, pokud poskytují služby v oblasti finančních služeb, bezpečnosti dopravy a životního prostředí.

Další rozdíl spočívá také v úpravě lhůt. Na rozdíl od české právní úpravy, která stanovuje povinnost zaměstnavatelů vést evidenci oznámení a protispoločenské činnosti ve lhůtě 5 let, slovenská úprava

zakotvila lhůtu tříletou. Slovenská úprava stanoví lhůtu 90 dní pro zaměstnavatele na prověření a oznámení výsledku prověření. Česká úprava sice stanoví lhůtu 30 dní, ale tuto lhůtu lze prodloužit až o 30 dní, nejvýše dvakrát. Ve výsledku tak dle české právní úpravy činí nejzazší lhůta také 90 dní.

Slovenská právní úprava od 1. 9. 2023 počítá s pokutami až do výše 50.000 EUR resp. 100.000 EUR u zaměstnavatelů s více než 250 zaměstnanci. Jedná se o pokuty výrazně vyšší, než v případě úpravy české, která nejvyšší možnou pokutu stanoví na 1.000.000,- Kč. Navíc česká úprava nerozlišuje u výše pokut počet zaměstnanců zaměstnavatele.

Dále tato novela rozšířila okruh trestných činů, které se považují za závažnou protispolečenskou činnost. Spadají sem všechny trestné činy s horní hranicí trestní sazby převyšující 2 roky. Česká právní úprava žádnou hranici ani jiné podmínky u trestných činů nestanoví.

Slovenská právní úprava dokonce zřídila **Úřad na ochranu oznamovatelů** (dále jen „Úřad“), jakožto nezávislý orgán státní správy s celostátní působností, který chrání práva a oprávněné zájmy oznamovatelů při oznamování protispolečenské činnosti. Tento Úřad má chránit zaměstnance nahlašující korupci a nekalou činnost a také má vzdělávat zaměstnavatele, aby nastavovali vnitřní procesy oznámení efektivně. Kromě Úřadu přijímá oznámení také státní zastupitelství nebo správní orgán příslušný k řízení o správním deliktu. Státní zastupitelství dále přijímá žádosti o poskytnutí ochrany při oznámení závažné protispolečenské činnosti, která je trestným činem.

Z hlediska ochrany oznamovatele slovenská právní úprava zavádí, že zaměstnavatel si musí nejdříve požádat souhlas od Úřadu, pokud chce vůči oznamovateli učinit právní úkon nebo vydat rozhodnutí v pracovněprávním vztahu, například souhlas s výpovědí apod. Porušení této povinnosti je sankcionované pokutou až do výšky 100.000 EUR.

Také může nastat situace, že oznamovatel nepodá oznámení příslušnému orgánu nebo zaměstnavateli, ale skutečnosti o protispolečenské činnosti zveřejní. Podmínkou je, že tato osoba se musí oprávněně domnívat, že podání oznámení by nevedlo k jeho řádnému prošetření. Tato podmínka zní velice abstraktně a široce, tudíž může docházet k tomu, že zveřejnění bude využívanější častěji, než by mělo.

Naproti tomu dle české právní úpravy může oznamovatel oznámení uveřejnit v případě, kdy podal oznámení prostřednictvím vnitřního oznamovacího systému a ministerstvu nebo pouze ministerstvu a v zákonné lhůtě nebylo přijato vhodné opatření. Druhá možnost, kdy lze uveřejnit oznámení nastává, pokud má oznamovatel oprávněný důvod se domnívat, že protiprávní jednání uvedené v oznámení může vést k bezprostřednímu nebo zjevnému ohrožení vnitřního pořádku nebo bezpečnosti, života nebo zdraví, životního prostředí nebo jiného veřejného zájmu nebo ke vzniku nenapravitelné újmy nebo má důvod se domnívat, že v případě oznámení ministerstvu existuje zvýšené riziko, že budou uplatněna odvetná opatření.

Slovenský zákon rozlišuje **oznámení a kvalifikované oznámení**. Oznámení zahrnuje skutečnosti, které se týkají protispolečenské činnosti, o kterých se osoba dozvěděla v souvislosti s výkonem svého zaměstnání, povolání, postavení nebo funkce. Kvalifikované oznámení je takové, které může přispět a nebo přispělo k objasnění závažné protispolečenské činnosti a nebo ke zjištění či usvědčení pachatele. Při kvalifikovaném oznámení je poskytnutá ochrana důraznější a pro oznamovatele jednodušší.

Slovenská právní úprava také oproti té české stanoví, že Úřad může za určitých podmínek oznamovateli, který učinil kvalifikované oznámení na základě jeho žádosti **poskytnout odměnu až do výše padesátinásobku minimální mzdy**. Jedná se o případy, kdy v trestním řízení byla podaná obžaloba, byl podán návrh na schválení dohody o uznání viny a přijetí trestu, byl schválený smír a

zastavení trestního stíhání nebo trestní stíhání bylo podmíněně zastaveno. Dále se jedná o případy, kdy ve správním řízení nabylo právoplatnosti rozhodnutí o spáchání správního deliktu. Úřad by měl při rozhodování o odměně zohlednit míru zásluh oznamovatele na objasnění závažné protispolečenské činnosti, zjištění pachatele, ušlý zisk oznamovatele a rozsah uchráněného majetku.

Nakonec je ve slovenské právní úpravě zaveden institut pozastavení účinnosti pracovněprávního úkonu, kdy oznamovatel může Úřad požádat o pozastavení účinnosti pracovněprávního úkonu, pokud se domnívá, že v souvislosti s oznámením byl vůči němu učiněn pracovněprávní úkon, se kterým nesouhlasí.

Slovenská právní úprava tak působí spíše dojmem, že vnitřní oznamovací mechanismus v rámci zaměstnavatele ustupuje oznamování veřejným institucím a má spíše represivní charakter. Oproti tomu česká právní úprava dává přednost oznámení v rámci vnitřního mechanismu zaměstnavatele, umožnění převzetí odpovědnosti, přijetí nápravných opatření k mitigaci rizika opakovaného porušení a možnost podat oznámení u Ministerstva spravedlnosti je spíše sekundární.

JUDr. Lucia Slobodová,
advokátka

Mgr. Tereza Kacrová,
koncipientka

Advokátní kancelář Vych & Partners, s.r.o.

Lazarská 11/6
120 00 Praha 2

Tel.: +420 222 517 466

Fax: +420 222 517 478
e-mail: office@ak-vych.cz

[1] SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2019/771 ze dne 20. května 2019 o některých aspektech smluv o prodeji zboží, o změně nařízení (EU) 2017/2394 a směrnice 2009/22/ES a o zrušení směrnice 1999/44/ES

© EPRAVO.CZ - Sběrka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Nový zákon o veřejných dražbách, aukce a obálkové metody](#)
- [Pohled přes hranice - natáčení pornografických klipů jako důvod výpovědi z nájmu bytu](#)
- [Nařízení EU o umělé inteligenci a jeho dopady na využití jazykových modelů v advokátní praxi](#)
- [Revize zájezdové směrnice: co přináší, co hrozilo a co to znamená pro praxi](#)
- [Kupní smlouva o převodu nemovitosti bez uvedení výše kupní ceny](#)
- [Druhá „tlačítková novela“: povinné tlačítko pro odstoupení od smlouvy](#)
- [Souhlas s veřejným užíváním pozemku jako překážka nároku na bezdůvodné obohacení - nález Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 2541/25](#)
- [Kupní smlouva bez přesného určení kupní ceny](#)
- [Byznys a paragrafy, díl 36.: Doložka o mlčenlivosti](#)
- [Detekce podezřelého obchodu v kontextu hazardních her](#)
- [AI omnibus](#)